

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ пѣтъ въ седмицата: Срѣда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна,

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: М. Паничерски.

МОДЕРНО ЕЗУИТСТВО ВЪ БЪЛГАРИЯ!

Понеже нѣкои отъ правителственнитѣ партизани сж исказали сѣмѣние въ истинността на съобщението ни, че Князьтъ подарилъ 100 лева за столичния храмъ „Св. Кирилъ и Методий“, то ний изново прѣдаваме антрефилето на в. „Миръ“ бр. 331-й отъ 22 Декемврий 1896 г. стр. 3, колона I: „— Н. Ц. В. ГОСПОДАРЪТЪ БЛАГОВОЛИЛЪ да подарилъ 100 (100) л. за новостроящата се въ столицата църква „Св. Кирилъ и Методий“. Строителната комиссия е получила вече тая сума“. Е, господа народняци, сѣмѣвате ли се още въ ВИСОЧАЙШАТА БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТЪ на възлюбения ВИ ГОСПОДАРЪ?

ВОДОСВѢЩЕНИЕТО ВЪ ПЛОВДИВЪ. Както знахъ читателитѣ, всѣка година въ Пловдивъ, слѣдъ водосвѣта на водици се хвърля кръста въ Марица и се впускатъ да го ловятъ приготвени отъ сутринята още лица. На тоя тържественъ актъ тая година сж присѣствували Т. Ц. В. старата и младата Княгини, които възнаградили споредъ обичая героя на деня — уловача на кръста — съ 100 л.

Изъ „Български Търговски Вѣстникъ“.

СТЕФАНЪ ХР. РАНКОВЪ

Коммисионеръ-Експедиторъ

Извѣстява за знание на г-да търговцитѣ, че слѣдъ четиринадесетъ годишна непорочна служба по митницитѣ, като Секретаръ, Управителъ и напоследъкъ Оцѣнителъ, отъ 1-й Януарий тѣзи година отвори въ гр. Варна Коммисионерска-Експедиторска контора и приема да експедира разни пратки — стоки, багажи и пр. — да ги освобождава отъ митницата, желѣзницата и разнитѣ параходни агенции по най-износни условия. Работа бърза и точна.

Нѣма да се считаме за лъжци, ако употребимъ и такива думи, които нѣматъ онова значение, що искаме да имъ придадемъ, но го получаватъ, когато мислимо прибавяме нѣщо къмъ тѣхъ. Примери: нѣкой се обвинява въ убийство на извѣстенъ патеръ, когото дѣйствително е убилъ; той може да отговори: „не съмъ го убилъ“, като мисли за другъ патеръ съ сжщото име или пъкъ за убийца, но съ мислима оговорка (restrictio mentalis); „не съмъ го убилъ прѣди да се роди“. Или: нѣкой дава най-тържественно обѣщание, че ще извърши нѣщо; той не е длъженъ да го изпълни, ако, като го е давалъ, е казалъ на себе си: „нѣмамъ намѣрение да го изпълня“. Така е училъ благочестивия езунтинъ Санхеъ, Д-ръ на Теологията.

Една струя отъ радостъ би усладила душата на тоя богобоязливъ обитателъ на рай, ако узнаеше, че петъ вѣка послѣ богоугодната му кончина въ единъ далеченъ кѣтъ отъ отечеството му сж-

ществува политически орденъ, називаемъ „Народна партия“, който, подъ мѣдрото ръководство на низки и длгоноси доктори отъ разна порода, напълно се съобразява съ неговитѣ морални прецепти.

Така е.

Днешнитѣ властимеющи сж върни прѣдставители на иезуитската моралъ, т. е. на най-гнѣсното поругание надъ всѣка нравственностъ. Тѣ ви говорятъ, че основно начало на управлението имъ е законността и свободата, а между тѣмъ и най-бѣглото съпоставяние на дѣлата съ думитъ имъ въ убѣждава, че дѣятелността имъ не е нищо друго, освѣнъ съвкупностъ отъ беззакония и насилия надъ свободата.

Къмъ грамадата приведени доказателства за езуитството на днешнитѣ управници, ний намираме за полезно да прибавимъ и слѣднитѣ.

Въ доклада на Върховната Сѣтна Палата до VIII Обикновенно Нар. Събрание между другитѣ закони дѣла на управницитѣ намираме и тия: отъ 19 Май 94 г. до края на сжщата година по *прѣдписаніе* (а не по заповѣдъ) на Министерството на Финанситѣ, отпуснати сж отъ ковчежничествата 545,418 лева, отъ които 348,548 расходвани за неврѣдвидени въ бюджета нужди, а 196,870 похарчени „неизвѣстно за какво“, както се изразява Палатата. Въ първата сума 348,548 л. фигуриратъ и тѣзи пера: „4,050 л. за пѣтни и прѣдставителни на Економа при Ф. Министерство“; „2,000 л. на Ф. Лапсое, живописецъ, за изработения отъ него портретъ на Н. Ц. В. Княгинята“; „100,000 л. на възл. ни господаръ вродъ авансецъ.“ Въ суммата 196,870 л., израсходвани „неизвѣстно за какво“ или „не се показва за какво“, фигуриратъ и тия: „58,755 л. на Банкъ Оттоманъ“, „25,000 л. на Банката“, „65,000 на Бр. Симеонови“, „19,147 на Хр. Димовъ, експедиторъ“. Пжтемъ ще забѣлимъ, че прѣзъ Стамболовото управление сж отпуснати: 1) съ прѣдписаніе № 2989 отъ 24 Януарий 1889 г. — 24,625 л. „за доставенитѣ отъ Г-на Коларъ Височ. портрети“; 2) съ указъ № 45 отъ 16 Мартъ 94 г. — 20,000 „за исплащаніе хонорара на профессора Шоудъ, който бѣ повиканъ въ Столицата по случай разболяването на Нейно Царско Височество Княгинята“. — Нѣкой си Тадей Айдуковичъ внесълъ чрвъзъ Софийската Митница 11 кобили и единъ конь, за които слѣдвало да заплати 960 л. мито; обаче той билъ освободенъ отъ заплащаніето му възъ основа на нѣкакво условие между него и правителството за устройство коньозаводъ. Палатата говори: „отъ горного писмо произтича, че кобилитѣ и коньетѣ не сж били освободени отъ мито на основание на нѣкой членъ отъ закона за Митницитѣ, а по нѣкакво условие... устно, което не може да оправдае несѣбираніето на 960 л. мито, нито може да бѣде задължително за държавата. — Ив. Стояновъ, изъ Руссе, като прѣдприемачъ на линията София—Перникъ, внесълъ 77 вагони траверси. Трѣбвало да заплати: 1) 4,254 л., 65 ст. мито; 2) „огромно количество“ (тѣй се изразява

Палатата) магазинажъ, за гдѣто траверситѣ останали подъ надзора на митницата повече отъ 8 деня. Между тѣмъ, митото е заплатено отъ М-то на Общ. Сгради, а магазинажа несѣбранъ по заповѣдъ на М-ра Ив. Ев. Гешовъ, мотивирана съ това, че траверситѣ „не сж стояли подъ надзора на митницата“, когато, казва Палатата — „стоката е била вписана своеврѣменно въ магазинната книга, като находяща се подъ надзора на митницата“. — Нѣкой си Жакъ Натансонъ и С-іе сключилъ съ Военното Министерство контрактъ за доставяние 35,000 кр. олеонафтъ и 10,000 кр. нефтена мазъ за обща сума 15,000 лева, които напълно му сж исплатени отъ бюджета за 94 г., при все: 1) че 13,073 кгр. олеонафтъ и нефтената мазъ сж били забракувани отъ приемателната комиссия; 2) че доставката е извършена послѣ уговорения срокъ и 3) че расхода е трѣбвало да се отнесе къмъ бюджета за 95 г., доставката бидейки станжала неж година. — Вѣрвѣки чл. 72 отъ Закона за отчетността по бюджета и чл. 42 отъ Закона за чиновницитѣ, на нѣкой си Хюсеп Мустафовъ сж отпуснали двѣ заплати: една като писаръ при Хаск. Окр. Сждъ, а друга за водение при Хаск. Окр. Управление турската корреспонденция съ турскиѣ погранични власти. — М-то на Правосъдието издава плат. заповѣдъ на 1500 л. за еднор. помощъ на вѣсторженнитѣ отъ „великото сѣбитие“ братия около „Юрид. Списание“. Палатата отказва визираніето, защото въ бюджета на това М-ство нѣма § за подобни помощи. М-ския Съвѣтъ, обаче, заповѣда да се визира. — Сжщото М-ство издава плат. заповѣдъ и за възнагражд. на двама писари. Палатата отказва да визира тая заповѣдъ, като противна на чл. 42 отъ Закона за чиновницитѣ. М-ския Съвѣтъ заповѣдва да се визира. — Министер. на Общ. Сгради и пр. издава пл. заповѣдъ за исплащаніе на прѣдприемача Ив. Хаджиеновъ въ сребро 701,499 л. 50 ст. съ ажко 5.75%. Палатата отказва визираніето ѝ, понеже въ врѣме на исплащаніето курсътъ е билъ 5.50%, а не 5.75%. И тукъ, обаче, беззаконіето наддѣлява: М-ския Съвѣтъ заповѣда да се визира заповѣдта. — М-то на Общ. Сгради и пр. издава плат. заповѣди на 45,000 лева за постройки по *стоански* начинъ. Палатата не визиравъ заповѣдитѣ, защото нѣма указъ за извършването имъ безъ търгъ, какъвто изрично изисква чл. 77 отъ Закона за отчет. по бюджета. И тукъ произвола на М-ския Съвѣтъ застава Палатата да визиравъ заповѣдитѣ. — М-то на Външ. Работи и Исповѣданията издава пл. заповѣдъ на 1559 л. 90 ст. за прѣдставителни на Михалаки Георгневъ, секретаръ при Бѣлг. Дипл. Аг. въ Виена. Палатата отказва визираніето, защото: 1) М. Георгневъ като секретаръ е получавалъ мѣсечно, освѣнъ заплатата си, и по 350 лева прѣдставителни; 2) свѣрхъ тѣзи прѣдставителни отпускатъ му се за сжщото врѣме и други още 1559 л. 90 ст. и 3) даванието добавѣчни съдържания и възнаграждения подъ какъвъ видъ и да бѣде, както и заниманието на

— Министра на Исповѣданіята въ Турція
заявилъ на Руманскитѣ черковни настоятели, че
не можелъ да признае Антима, за Митрополитъ
на власитѣ въ Македонія, до гдѣто не се при-
познаелъ за такъвъ отъ Патрнарха.

О Т Ч Е Т Ъ

Н. Т. ЦАНОВЪ,

Видинският Народенъ Прѣдставителъ.

Получи се въ редакцията ни Отчета на Видинския народенъ прѣдставителъ г. Н. Т. Цаневъ, братъ на Илийча-Ефенди, който публично се откажа отъ партизанството на Каравелова. Отпечатанъ на една малка брошурка съ дребенъ шрифтъ, той отчетъ и при повърхностното прочитанне прави много лошо впечатление.

Най-първо г. Цаневъ благодари на избирателитъ си, които особено хвали, че разбирали добръ политическия си права и умѣли да ги отстояватъ. Той ги навежда за примѣръ на другитъ българскитъ граждани, които се оплашили отъ мъркитъ на полицията. Дано тъй бжде г. Цаневъ и за въ бжджше. И ний отъ сърце желаемъ, щото избирателитъ ви съ прѣзрѣние да отхвърлятъ *лъжитъ* и заплашванията на *противниците ви* (?)

Едно само ще ви попитаме г. Цаневъ — тъй ли бихте мислили за избираелитъ си и тогазъ, когато тѣ биха избрали всеки другъ отъ видинскитъ граждани не принадлежащъ на вашето роднинство и сплетено, като палджината, сватовство?

Отъ свѣдѣнията, които имаме за изборътъ ви, се вижда, че вий сте Народенъ прѣдставителъ *по милостъ* на болшинството (консерваторско) и заржчанъ отъ голѣмото мѣсто по известни съображения, а не по съзнанието и добрата воля на видинскитъ граждани. Ний басъ държиме съ васъ, че, при истински свободни избори, Младенъ Ивановъ би билъ пълното изражение на волята на видинското население, макаръ и да принадлежи той къмъ неопитненитъ стамбулистя.

Въ останалото ни се распрavia че, имало голѣми насилия и произволи само тамъ, гдѣто сж биле кандидати за народни прѣдставители отъ Каравеловата фракция. Градоветъ Шуменъ, Варна, Силистра, Сливенъ, Бургазъ и др. сж изоставени въ поменикътъ на г. Цанева, когато отъ тия именно и други градове той видъ, че имаше най-много протести до Народното Събрание.

По въпроса за търговската конвенция съ Австро-Унгария г-нъ Цаневъ ни съобщава много интересно нѣщо, а именно че и до сега тоя търговски договоръ се крижлъ отъ депутатитъ и съставлявалъ още държавна тайна. Отъ друга страна г-нъ Цаневъ плаче дори, за дѣто отношенията ни съ Освободителката не биле тъй сърдечни (какви да сж? р.), а почивали на фалшива почва. (Г-нъ Цаневъ, не забравяйте, че край града ви тече Дунавъ и съгражданитъ ви сж най-близо до Австро-Унгария б. р.).

Не можемъ да не се съгласимъ съ хубавитъ думи на г. Цанева, които трѣбва да бжджтъ записани на знамето на всеко правителство, което наистина иска да помогне на държавата ни:

„Едно правителство, което има на първъ планъ народното благоденствие, първата му грижа трѣбва да бжде: да *опрости* тая раскошна у насъ администрация, която поглѣща толкова благо на народа; да *прѣобразува* нашитъ военни сили, заради които се харчи повече отъ колкото всѣждъ другѣждъ; да *измѣни* *стамбуловската система* за събирането на даждията; да *се погрижи* за народното здравие, което е оставено въ най голѣма занемареностъ, макаръ народа и да плаща толкова много за разни върховни, главни, окръжни и околийски санитарни управления; да *избави* народното образование отъ *ржжѣтъ* на полицията, която спира неговото развитие и му дава една съвсѣмъ фалшива посока; да *се погрижи* за едно *сжщинско намаляние* на бюджета, който е толкова прѣтоваренъ, щото, по причина на неговитъ ежегодниши дефицити, кой знае до кадѣ ще ни закара“.

Най-сетѣ по въпроса за амнистирането и пенсионирането на емигрантитъ офицери г. Цаневъ се явява много чудноватъ като твърди, че емигрантитъ щѣли да се докажжтъ отъ пенсионирането имъ. Защо се тогава не връщатъ, ами чакатъ да имъ се испратжтъ и пжгнитъ пари отъ Държавата, както това се направи на емигрантна капитанъ Ат. Дуковъ? Позволете ни да се усъмняваме г. Цаневъ въ уврѣнения ви!

СЕДМИЧНИ ВЪЛЪЖКИ

В Ж Т Р Ъ Ш Н И.

Научаваме се, че тия дни има да станжтъ голѣми размѣствания и назначения между военитъ. Тѣй бившия министръ на войната Подполковникъ Савзовъ щѣлъ да бжде назначенъ Началникъ на Военното Училище; Генералъ Николаевъ — за инспекторъ на армията; Подполковникъ Ковачевъ — Командиръ на Ломския полкъ; Шумненския дивизионенъ началникъ се замѣсти съ Подполковникъ Винаровъ и др. Тия назначения ще успокожтъ до известна степенъ развълнуванитъ духове между военитъ.

— Отъ Шуменъ ни съобщаватъ, че следъ празниците очаквало се растуриянето на Окр. Съвѣтъ и Постоянната му Коммиссия по силнитъ настоявания на правителственитъ партизани. Обаче Окржжний управителъ се попрѣчилъ на това партизанско вълнувание и официално донесълъ въ Министерството, че нѣма мотиви за растурияние и че сегашнитъ членове биле способни, честни и съ голѣмо уважение между населението на Окржга. Възможно е да телеграфира нѣкой *по японски* до Стоилова, каквото бѣше направилъ министръ Гешевъ по-английски отъ Ловечъ, и неочаквано да видимъ единствената оппозиционна Постоянна Коммиссия растурияна само за удовлетворение капризитъ на нѣколцина *народници* въ Шуменъ, водими отъ известния *съдържателъ* и Стамб. атъ.

— *Закона забранява, Полицията разръшава.* На 31 Декември вечеръта, срѣщу нова година, както по всѣкитъ кръчми въ градътъ ни, така и въ локала на хотелъ „Българи“ се играло комаръ. Но тукъ главния играчъ или банкерина на играта е билъ окол. началникъ Гуневъ. Въ врѣме на играта дохожда прѣдприемача на бача, кантаръ, подпечатване картитъ и др. и искалъ да му се заплати таксата иначе ще земе картитъ, но околийскиятъ началникъ, знае ли какво му е казалъ? Ето какво: че играта комаръ е забранена, но тази вечеръ той разръшилъ и, че книгитъ били неговии собствени, та нѣмалъ право никой да ги прѣгледва. Сжщеврѣменно поканилъ прѣдприемача да си излѣзе, пначе той щѣлъ на сила (разбира се съ полицията) да го извади.

Нова епоха! Свето зачитание на законитъ! Има думата блюстителъ на Закона.

— Отъ Добричъ ни съобщаватъ още, че сжщия този окол. началникъ Гуневъ, бидейки Финансовъ Наглѣдникъ още въ Стамбулово врѣме, прѣди 4-5 години (когато е билъ най върлъ Стамбуловиствъ), билъ събралъ отъ единъ гражданинъ за укритъ имотъ — глоба и емлякъ — една сума отъ 135 лева, срѣщу бѣла расписка. Говори се, че на този гражданинъ и до сега не е издадена редовна квитанция, ако и да е искалъ. Казватъ, че имало вече заведена прѣписка по това и че отъ справкитъ не се оказало нигдѣ да е внесена сума въ държавното съкровище. Финансовото отдѣление при Варнен. Окр. Управление навѣрно ще знае какво е станжло съ суммата, гдѣ е внесена тя и защо не се издава редовна квитанция. Желателно е да освѣтли работата г-нъ Финан. Началникъ.

М Ъ С Т Н И.

Съ особена радостъ съобщаваме на гражданитъ си, че нещастния Христо Каранфиловъ, който бѣше нападнжтъ отъ шайкаката на Симеонъ Кириковъ, въ IV участкъ на града ни прѣзъ Априлий 1895 год. заедно съ другаритъ си Яввалията и Парушъ Беззовъ и който несправедливо излизжа 20 мѣсеца тъмненъ затворъ по обвинението му въ убийство на другъ си Яввалията, днесъ е оправданъ отъ Русенския апелативенъ сждъ, като невиновенъ. Общественното мнѣние още на врѣмето твърдише, че г. Каранфиловъ е невиновенъ, и че убийцитъ сж отъ шайката на Симеона Кириковъ, нъ следственитъ власти не искажж и да чужтъ за това мнѣние. Даже бившия град. кметъ г. Ранковъ, телеграфически се оплака до княза отъ буйствата на тая шайка, нъ вмѣсто да се почуе справедливия му гласъ, администрацията го даде подъ сждъ за клевета и се намѣрижж сждни, които го осждиха. Подиръ всичко това има ли нѣкой, който да се съмнява, че въ него врѣме

не е сжществувала шайка, покровителствувана отъ мѣстнитъ власти и че г. Ранковъ съ телеграмата си до княза не е изпълнилъ единъ дългъ, който му се налагаше и като кметъ, и като гражданинъ?

— Въ мѣстната мжжка гимназия паралелкитъ на III классъ не изучаватъ бѣл. езикъ по пѣмание учителъ. И тука „самотхвърлени“ министръ Величковъ си показа рогата, като прѣмѣсти учителя по тоя прѣдметъ въ Шуменъ, срѣщу коледа, защото билъ Цанковистъ. Ний не знаемъ най-сетѣ какъ да омилоствимъ това вироглаво чудовище Величковъ, което си е възмечтало да *обезличи* учителя и го направи парцалъ въ ржцѣтъ на повилнѣли народняци отъ пасмината на Паланчевци и Велчевци. Величковъ, помни, че близъкъ е денътъ, когато ще търсениш пжтѣтъ си за въ Римъ, за да избѣгнешъ общественни и углавни сждъ.

— Обръща ме внимание на надлежнитъ власти, да поставитъ такса на хамалитъ и варкаджинтъ на пристанището, както това е наредено на всеждъ, за да не ставатъ такива сцени, на каквито бѣхме зрители тия дни: — хамалитъ да дърпатъ пжтницитъ и да имъ искажтъ произволни цѣпи за прѣнасяние на багажитъ, а варкаджинтъ верѣждъ морето да искажтъ пари отъ пжтницитъ за тѣхъ отдѣлно и за багажѣтъ имъ. Споредъ направената ни смѣтка излиза, че пжтника плаща повече пари до Бургазъ на хамали и варкаджии отъ колкото на парахода за пжтуванието си.

— Обущарското акционерно друж. „Трудъ“ въ града ни е открило *публична подписка* за 2,000 безименни акции по 50 л. зл. платими въ *цѣтъ* *срока прѣзъ годината*. Записванието на акционеритъ става или направо до управленито на дружеството, или прѣзъ познатитъ кредитни учреждения въ градоветъ. Отъ *балансѣтъ*, публикуванъ на обявлението за подписката, се вижда, че чистата печалба на дружеството за единъ много късъ срокъ — отъ 1 Августъ 1896 год. до 31 Декември е зл. лева 18:28%.

Епиграмма.

Властѣта е барометръ, за безхарактерни хора,
Който ъж заграбватъ винаги *пязнишката*!
Тѣ даже се гордѣжжтъ, съ печата на позора,
Ударенъ на чела имъ, отъ *божѣтъ* на тъмнината.

Изъ царството на
„възвишенната моралъ“.

Немировъ.

ДО П И С К И.

Слѣдующото писмо ни е испратено отъ г-жа А. Дръ Желѣзкова, прѣдседателка на женското дружество „Майка“ съ молба да се публикува исцѣло, защото давало необходимитъ разяснения върху единъ въпросъ, който живо интересува съгражданкитъ ни. Ний съ благодарение изпълняваме желанието на г-жа прѣдседателката.

Г-не Редакторе,

Въ брой 23-й на вѣстника ви прочетохъ писмото на членката, която си позволила да изпоначава рѣшението на дружеството „Майка“ по единъ въпросъ отъ голѣма важностъ. Бждѣте добри, молиж да публикувате слѣдующото ми изложение за освѣтление на съгражданитъ ни.

Има хора, които се въодушевяватъ отъ едни мисли за интриги, клевети и лъжи. Тѣ гледатъ да скаратъ и раздѣлятъ членовѣтъ на едно общество, за да владѣжжтъ и царуватъ въ него, както си щѣтъ. Такава е и членката, която се е наела да ме обвинява, че съмъ била противъ инициативата за прѣглеждане на сиротониталището. Не съмъ била, нито ще бждж противъ каквито и да бжджтъ филантропически цѣли, съ които се прави добро и се спомога на бѣднитъ; нъ съмъ противна и ще бждж всекога такава срѣщу едни необмислени и самопроизволни дѣла, които се извършватъ въ името на дружеството, прѣдседателствувано отъ мене и укрѣтвано съ години къмъ една известна цѣль.

Благодаря прѣмно на членката, която ме прѣдизвика прѣзъ печата да освѣтлж общественно мнѣние по въпроса за сиротониталището, който тъй много раздвижж женскитъ свѣтъ въ града ни.

Ето какъ стои работата:

На 20-й Ноември м. г. съ протоколъ № 14 взе се рѣшение, щото женското дружество да прѣглежда съдържанитъ отъ общината ни подхвърлени дѣца. Тоя надзоръ ще се упражнява съ съгласието на общината

ж ще се простира откоптелно храната и нравственото възпитание на дѣцата, безъ всѣкакви други задължения. По поводъ на това рѣшеніе се размѣниха слѣдующитѣ писма между градско-общинското управление и дружеството „Майка“:

Многоуважаемый Г-но Кметъ,

„Тѣй като положението на сегашното сиротопиталище, повѣрено въ рѣцѣтъ на единъ прѣдприемачъ, се намира въ незавидно състояние, въпреки старанията на общинското управление, то Благотворителното Женско Дружество „Майка“, състояще повече отъ майки, не може да остане равнодушно къмъ тѣзи нещастни подхвърлени дѣца, лишени отъ всѣкава майчина любовъ и въобще човѣческо съчувствие, то Дружеството рѣши да помолѣ уважаемото общинско управление, ако е възможно, да прѣустрои положението на сиротопиталището съ нѣкои коренни измѣнения, като го възложи сѣщевременно подъ моралния надзоръ на дружеството.

Дружеството не желае да се задължи съ никаква парична или материална отговорност, то моли само да има пълно право да надзирава за точното изпълнение на редовното ежедневно прѣхранване на дѣцата и нравственното имъ възпитание и състояние“.

*До Женското Благотворително Дружество „Майка“
Тукъ*

„Въ отговоръ на писмото на почитаемото дружество отъ 9-й того подъ № 19 честь имамъ да му съобща, че въпроса относително псвѣрването му отгледванието градскитѣ подхвърлени дѣца за прѣзъ 1897 г. внесохъ за разглеждане отъ прѣдседателствуемия ми общински съвѣтъ въ държаното му снощи заседание.

Съвѣта, като похвалява човѣколюбивата инициатива на почитаемото дружество едногласно изяви желание да се повѣри нему (на дружеството) отхранванието на казанитѣ дѣца, нѣ само подъ слѣдующитѣ условия:

1) Да се отпусне отъ общинската каса на разположение на дружеството за тѣзи цѣль всичко 5000 лева и нищо друго повече.

Каквато сума повече стане нужда, да се расходва прѣзъ течението на годината, дружеството се задължава да ъ намѣри отъ свой или другъ источникъ, безъ да прибѣгва къмъ общината за помощъ.

2) Ако въ течението на годината числото на дѣцата се увеличи, дружеството не може да прѣдставя туй обстоятелство за мотивъ и да иска увеличението на помѣнатата сума. То се задължава, както се спомена и по-горѣ, да намѣри источникъ за повечето нуждна и за тѣхъ сума.

3) Дружеството е длъжно да намѣри и наеме самѣ нужното помѣщение за дѣцата, да услови служини и надзирателка, да промишлява, въобще, както за физическото, така и за моралното отгледване на дѣцата.

4) Суммата 5000 лева ще се отпусне на дружеството ежемѣсечно, пропорционално, споредъ нуждата потрѣбна за разноси за прѣдмѣтната цѣль всѣки мѣсецъ. Ако дружеството е съгласно на тия условия, прѣдложени отъ общинския съвѣтъ, или пъкъ неможе да ги приеме, молѣхъ, да ми съобщите рѣшението си въ най-скоро врѣме, за да може прѣди настѣпването на идущата година да се вземе отъ общинския съвѣтъ окончателно рѣшение“.

Слѣд. подп.

Трѣбва да забѣлѣжѣ, че, до получаване отговора отъ кметството, дружеството въ редовно заседание си избра една осмочленна комиссия, която да изучи, уреди и се споразумѣе съ общината ми за надзора на сиротопиталището.

До тука всички членки бѣхъ съгласни и една друга се увѣривахъ, че нѣма никакъвъ трудъ въ работата, съ която се нагърбва дружеството.

Щомъ получихъ отговоръ отъ общината, веднага се распоредихъ да стане едно общо извънредно събрание, на което да се обмислѣтъ условията на общината и да се вземе нѣкакво си рѣшение за нарежданieto на сиротопиталището. И прѣдставете си, че въ сѣщия день и часъ осмочленната комиссия, събира се на заседание съ нѣколко други членки да рѣшаватъ като че въпроса, едвамъ зачекнахъ, е вече свършенъ. Азъ, разбира се, отложихъ събранието и се явихъ въ комиссията да прочетѣ писмото и разяснѣхъ условията, които Общината прѣдлага на дружеството нп. Тука бѣхъ посрѣщаната отъ осмочленната комиссия и нѣкои присѣтствующи членки по единъ най-неприличенъ начинъ: върху му се испивахъ оскорбления, нападки и др. неприети въ едно порядечно общество думи. И всичко това се свеждаше, че *дружеството не трѣбва да има никакъвъ капиталъ* и че азъ съмъ го обнржала на *лицеварско дружество!* (Слѣдва).

Руссе. „Не прѣди много врѣме дезертьора Теодоровъ (Министръ на Правосѣдието), проповѣдваше въ вѣстникъ „Миръ“, че г-нъ Радославовъ и другитѣ прѣдшественници на дезертьора, биле търгували съ правосѣдието, като исходатайствували отъ Княза прѣдсрочното освобождаване отъ затвора на нѣкои осѣдени лица. Не трѣбваше, обаче, много врѣме да мине,

та да стане ясно като бѣлъ день, че не г. Радославовъ и др. сѣ търгували съ правосѣдието, а това само Тодоровъ съ зѣтѣветъ си Губидѣлниковъ и Бобчевъ могатъ да правятъ.

Его доказателството:

На 1-й того, по случай новата 1897 година, Теодоровъ, по ходатайството на Губидѣлниковъ, написалъ единъ докладъ до Н. Ц. Височество, съ който исходатайствувалъ помилванието на П. Винарова и Якимъ Поповъ осѣдени за взяткозиманне, като сѣщевременно имъ се опрощаватъ и глобитъ, на първия 10282 лева, а на втория 43,726 лева и 94 стот.

Останалитѣ двама осѣдени по сѣщото дѣло Обрѣтеновъ и Томадисъ, на които виновността въ сравнение съ оная на помилванитѣ вече, е 1% — не се опрощаватъ, а оставатъ въ затвора да си доизлѣжатъ остатъка отъ наказанието.

Указа, съ който се помилватъ Винаровъ и Поповъ носи № 360 отъ 31 Декемвр. 1896 г.

Едно възнаграждение отъ десетина хиляди лева, казватъ, било обѣщано на дезертьора отъ помилванитѣ.

Това не е ли търгуване съ княжеската милость“?

Б. Р. Питаме дезертьора Тодоровъ: 1) На какво основание четире души, осѣдени съ една и сѣща присѣда за едно и сѣщо прѣстѣпление се опрощаватъ двама, а другитѣ се оставятъ да лѣжатъ въ затвора; върху кои принципи на правото и човѣщината може да почива една такава *справедлива* милость, и 2) На какво основание 44,008 лева, които трѣба да постѣпятъ въ държавната хазна, се опрощаватъ отъ министра Тодорова? Да не би г. Тодоровъ да счита държавната хазна за бащинъ чифликъ, гдѣто той може да располатъ по угодата си? И подиръ всичко това днешнитѣ управници иматъ лице да се възмущаватъ отъ произволитѣ и беззаконията на Стамбуловщината! Сѣщо питаме г-на Министра на Финанситѣ Гешевъ тѣй ли се защищаватъ интереситѣ на „брашненния човаль“? —

С Гаргалжкъ (Балчикска околия). „Общинския ни кметъ *Баю Добревъ* не може се сравни съ никой отъ едноврѣмешнитѣ турски золумджии. Слѣдъ изборитѣ като че се въцари въ общината ни: за него нѣма законъ, властъ, човѣщина. На послѣдне врѣме е достигналъ до тамъ, щото, за каквото и да е, арестува по день-два даже и служащитѣ въ Общината, като на пр. околийския фелдшеръ, писаря В. Неваковъ и др. Пострадалитѣ сѣ се оплакали на Началника и на Прокурора, нѣ никой до сега не може да обуздае тоя кметъ, а това като че го настрѣчава да прави още по-големѣ беззакония и прѣстѣпления. Сега пъкъ му скимнало да затваря частното училище въ с. Елибей, за дѣто учителя Денчо Ценковъ въ деня на изборитѣ не подалъ гласътъ си за правителствения кандидатъ

Б. Р. Ний не даваме мѣсто на цѣлото писмо защото е прѣпълнено съ работи, които трѣба първенъ да се провѣрѣтъ. Обаче убѣдихме се, че въ Гаргалжкската община на чело съ кмета Добрева сѣ се загнили хора, които съ неразбраното партизанство терроризиратъ населението за свои лични облаги, капризи и отмѣщения. Обръщаме вниманието на г-на Окрѣж. Управителъ и на Балчик. Околийския Началникъ. Поне тука, господа управници, не се плашете отъ вилнуванията на едно лице, което достойно играе ролята на онова животно въ баснята съ черковнослужителския товаръ.

Варненский Окрѣженъ Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 8.

Подписанный членъ на Варнен. Окр. Сждъ и Дѣловодител по несѣстоятелността на Варненский търговечъ Хаския Данонъ, съгласно чл. 199 и 200 отъ Търговеский Законъ, приканвамъ всичкитѣ му кредитори въ разстояние на 20 дена отъ днесъ да прѣддадѣтъ на постоянный синдикъ К. Ванковъ, по сѣщата несѣстоятелность, креанситѣ си и всички документи, които доказватъ заемитѣ имъ, а слѣдъ три дена отъ този срокъ на 4-й Февруарий, въ 9 часътъ сутринята да се явятъ въ залата на Варненский Окр. Сждъ сами лично или чрѣзъ повѣренници за освидѣтелствование заемитѣ имъ.

Гр. Варна, 11 Януарий 1897 г.

Членъ-Дѣловодителъ: **Георги Янтовски.**

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанный обявямъ, че съмъ отворилъ непълнителна кантора, въ гр. Варна, 1 участъкъ (балкъ пазаръ), която ще има за цѣль да присма за изпъл-

нение: изпълнителни листове прѣдъ сѣдебнитѣ пристави въ Княжеството; по разни задължения и защита — права на Г. г. търговци и други притежатели на такива листове.

Явявамъ, че кантората ми е вече почнала да работи, като поканвамъ отъ сега за напредъ интересующитѣ, да се възползватъ отъ случая и се освободятъ отъ разнитѣ затруднения и измамвания въ работитѣ спрямо изпълнението на своитѣ изпълнителни листове.

СРѢЩУ ЕДНО СКОМНО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

гр. Варна, 3 Януарий 1897 год.

Съ почитание: **Стойчо Петковъ.**

Стражемахлянско Читалище „Съгласиѣ“
въ г. Шуменъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Страже-махлянското Читалище „Съгласиѣ“ извѣстява на интересующитѣ се лица, че издадената му парична лотария за построяване читалищенъ салонъ, която щѣше да се тегли на 25 Мартъ 1896 година, и която се отложи за неопредѣлено врѣме по причина на нераспродаване на билетитѣ, опрѣдѣля срока за тегленieto ъ на 25 Мартъ тѣзи година.

Умоляватъ се ония Господа, до които сѣ испратени билети за распродажба, да възвѣрнатъ кочанитѣ на билетитѣ една седмица порано отъ гореказанный срокъ заедно съ стойността на распродаденитѣ билети.

гр. Шуменъ 11 Януарий 1897 год.

Отъ Настоятелството.

Отъ Сждеб. Пристави при Варн. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 3645

На основание изпълнителный листъ № 528/93 г. издаденъ отъ Козлуджанский Миротий Сждия на Варненската Ламбрини Маркова и съгласно протоколното опредѣление отъ 3 Юний т. г. на Варненский Окр. Сждъ, обявямъ, че ще се произведе въ канцеларията на Варненското Сждебно Приставство втора публична проданъ на долъвозначения имотъ на Варненцитѣ Никола и Ангелина Станиславови, които ще почне слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и ще трае (31) день, слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 10, той е: Лозето имъ въ Варненскитѣ лозя, въ мѣстността „Руппи“, между сѣсѣдитѣ: Стоянъ Ю. Каменаровъ, Тодоръ Марнополски, Петъръ Досевъ и Яни Зафировъ, състояще отъ 2 декара и 112 кв. м. окѣнено за 325 лева, отъ която ще почне наддаването. Заинтересованитѣ могатъ въ присѣтственитѣ дни и часове да се явяватъ и наддаватъ.

Варна, 11 Ноемврий 1896 год.

Сждеб. Приставъ: **Г. Захариевъ.**

3—76—2

№ 5885

Обявямъ, че на основание опрѣдѣлението, № 1618 на Варненския Окрѣженъ Сждъ, слѣдъ трикратно обнародване настоящето, ще произведѣ публична проданъ, съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Граждан. Сждопроизводство, на една кѣща въ Деде-кьой, състояща се отъ двѣ стаи, хамбаръ, оборъ, плѣвникъ и дворъ около два декара, останали отъ покойния Янчо Стоевъ. Първа цѣна 440 лева.

Желающитѣ да ъ купѣтъ, нека се явятъ въ канцеларията на приставството.

Варна, 29 Ноемврий 1896 год.

3—3

Пом. Сжд. Приставъ: **Кутевъ.**

№ 6380

Обявямъ, че на основание опрѣдѣлението № 38 на Варненский Окр. Сждъ слѣдъ трикратно обнародване настоящето ще произведѣ втора публична проданъ, съгласно чл. чл. 1021, 1025 и 1037 отъ гражд. сждопроизводство, на една кѣща отъ двѣ стаи съ плѣвникъ, хамбаръ, домъ и дворъ около 9 1/4 декара, останала отъ покойния Влаю Кара Ивановъ въ с. Емирлеръ.

Първоначална цѣна 400 лева.

Желающитѣ да ъ купѣтъ, нека се явятъ въ канцеларията на приставството.

Варна, 31 Декемврий 1896 год.

3—77—2

п. Сждеб. Приставъ: **Кутевъ.**